

LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINIO KODEKSO 3.210, 3.241, 3.246, 3.250, 3.260, 3.262, 3.264 IR 3.266 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VAIKO TEISIŲ APSAUGOS
PAGRINDŲ ĮSTATYMO NR. I-1234 36⁴, 41, 42, 43, 50 IR 52 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS NEĮGALIJŲ SOCIALINĖS INTEGRACIJOS
ĮSTATYMO NR. I-2044 11 IR 25¹ STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ PASLAUGŲ ĮSTATYMO
NR. X-493 14¹, 16, 17, 19², 25², 30 IR 35 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO,
LIETUVOS RESPUBLIKOS IŠMOKŲ VAIKAMS ĮSTATYMO NR. I-621 17, 20, 21, IR 24
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINĖS
PARAMOS MOKINIAMS ĮSTATYMO NR. X-686 5, 9, 11 IR 15 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGINĖS SOCIALINĖS
PARAMOS NEPASITURINTIEMS GYVENTOJAMS ĮSTATYMO NR. IX-1675 21 IR 27
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS PARAMOS
MIRTIES ATVEJU ĮSTATYMO NR. I-348 10 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO,
LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS PARAMOS GINKLUOTO PASIPRIEŠINIMO
(REZISTENCIJOS) DALYVIAMS ĮSTATYMO NR. VIII- 541 3 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ
ĮSTATYMO NR. I-730 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS KOMPENSACIJŲ NEPRIKLAUSOMYBĖS GYNĖJAMS,
NUKENTĖJUSIEMS NUO 1991 M. SAUSIO 11–13 D. IR PO TO VYKDYTOS SSRS
AGRESIJOS, BEI JŲ ŠEIMOMS ĮSTATYMO NR. I-954 4 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS NEPRIKLAUSOMYBĖS GYNĖJŲ IR KITŲ
NUKENTĖJUSIŲ NUO 1991 M. SAUSIO 11-13 D. IR PO TO VYKDYTOS SSRS
AGRESIJOS ASMENŲ TEISINIO STATUSO PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. VIII-1517 4
IR 5 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO
„DĖL SOCIALINĖS PARAMOS ASMENIMS, SUŽALOTIEMS ATLIEKANT BŪTINĄJĄ
KARINĘ TARNYBĄ SOVIETINĖJE ARMIJOJE, IR ŠIOJE ARMIJOJE ŽUVUSIŲJŲ
ŠEIMOMS (1945-07-22 – 1991-12-31)“ NR. I-576 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS TIKSLINIŲ KOMPENSACIJŲ ĮSTATYMO
NR. XII-2507 9 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 32 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠEIMYNŲ ĮSTATYMO NR. XI-681 3, 4, 5, 8, 15 IR 17 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS NEĮGALIJŲ SOCIALINĖS INTEGRACIJOS
ĮSTATYMO NR. I-2044 PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-1722 1 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS TIKSLINIŲ KOMPENSACIJŲ
ĮSTATYMO NR. XII-2507 PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-1723 1 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS APSAUGOS NUO SMURTO
ARTIMOJE APLINKOJE ĮSTATYMO NR. XI-1425 4 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS APSAUGOS NUO SMURTO ARTIMOJE
APLINKOJE ĮSTATYMO NR. XI-1425 PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-934 1 IR 3
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ
AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Įstatymų projektų rengimą paskatinusios priežastys, parengtų projektų tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.210, 3.241, 3.246, 3.250, 3.260, 3.262, 3.264 ir 3.266 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 1), Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo Nr. I-1234 36⁴, 41, 42, 43, 50 ir 52 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 2), Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 11 ir 25¹ straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 3), Lietuvos

Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 14¹, 16, 17, 19², 25², 30 ir 35 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 4), Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo Nr. I-621 17, 20, 21 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 5), Lietuvos Respublikos socialinės paramos mokiniams įstatymo Nr. X-686 5, 9, 11 ir 15 straipsnių pakeitimo įstatymo (toliau – Projektas Nr. 6), Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo Nr. IX-1675 21 ir 27 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 7), Lietuvos Respublikos paramos mirties atveju įstatymo Nr. I-348 10 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 8), Lietuvos Respublikos valstybės paramos ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams įstatymo Nr. VIII-541 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 9), Lietuvos Respublikos valstybinių pensijų įstatymo Nr. I-730 11 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 10), Lietuvos Respublikos kompensacijų nepriklausomybės gynėjams, nukentėjusiems nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, bei jų šeimoms įstatymo Nr. I-954 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 11), Lietuvos Respublikos nepriklausomybės gynėjų ir kitų nukentėjusių nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos asmenų teisinio statuso pripažinimo įstatymo Nr. VIII-1517 4 ir 5 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 12), Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl socialinės paramos asmenims, sužalotiems atliekant būtinąją karinę tarnybą sovietinėje armijoje, ir šioje armijoje žuvusiųjų šeimoms (1945-07-22–1991-12-31)“ Nr. I-576 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 13), Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymo Nr. XII-2507 9 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 14), Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2206 32 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 15), Lietuvos Respublikos šeimynų įstatymo Nr. XI-681 3, 4, 5, 8, 15 ir 17 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas Nr. 16), Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-1722 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas Nr. 17), Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymo Nr. XII-2507 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-1723 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas Nr. 18), Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo Nr. XI-1425 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 19) ir Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo Nr. XI-1425 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-934 1 ir 3 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas Nr. 20; toliau kartu – Įstatymų projektai) parengti siekiant įgyvendinti Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 pakeitimo įstatymą Nr. XIV-1268 (toliau – Įstatymas). Priėmus Įstatymą, 2023 m. balandžio 1 d. įsigalios nauja Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo redakcija, kurioje įtvirtintas naujas vietos savivaldos modelis.

Įstatymu nustatyta, kad savivaldybės taryba yra savivaldybės atstovaujamoji institucija, o savivaldybės meras – savivaldybės vykdomoji institucija (savivaldybės vadovas), turinti savivaldybės valdžios ir viešojo administravimo įgaliojimus. Atsižvelgiant į tai, kad iki Įstatymo priėmimo savivaldybės vykdomosios valdžios institucijos funkcijos buvo pavestos savivaldybės administracijos direktoriui, kuris buvo atsakingas už įstatymų ir Lietuvos Respublikos nutarimų įgyvendinimą, o Įstatymu pakeitus vietos savivaldos modelį savivaldybės vykdomąją valdžią tampa savivaldybės meras, svarbu šį modelį integruoti į Lietuvos Respublikos teisinę sistemą ir įstatymuose, kuriuose numatomos funkcijos administracijų direktoriams, išgryninti ir atskirti, kurios iš jų išimtinai pavedamos įgyvendinti savivaldybių merams, o kurias savivaldybių meras turi diskreciją įgyvendinti pats arba įgalioti savivaldybės administracijos direktorių.

2. Įstatymų projektų iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymų projektų rengimą inicijavo Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija (toliau – Ministerija).

Įstatymų projektus parengė Ministerijos Šeimos ir vaiko teisių apsaugos grupės vyresnioji patarėja Giedrė Mikalauskienė, tel. 8 652 17286, el. p. giedre.mikalauskiene@socmin.lt.

Ministerijos Tikslinės pagalbos grupės vyresnioji patarėja Jurgita Čiuladaitė-Pritulskienė, tel. 8 695 00838, el. p. Jurgita.Ciuladaite@socmin.lt, vyresnioji patarėja Irma Mituzienė, tel. 8 611 11325, el. p. Irma.Mituziene@socmin.lt, Ministerijos Socialinių paslaugų grupės patarėja Jurgita Gajauskienė, tel. 8 659 24797, el. p. Jurgita.Gajauskiene@socmin.lt ir patarėja Jovita Kuzmickienė, tel. 8 658 59209, el. p. Jovita.Kuzmickiene@socmin.lt, Ministerijos Piniginės paramos grupės vyriausioji specialistė Aurelija Balandė, tel. 8 660 95082, el. p. Aurelija.Balande@socmin.lt, Ministerijos Pensijų grupės vyresnioji patarėja Svajūnė Gaidamavičienė, tel. 8 658 61089, el. p. Svajune.Gaidamaviciene@socmin.lt, Ministerijos Lygių galimybių, moterų ir vyrų lygybės grupės patarėja Sandra Čergelytė, tel. 8 649 56850, el. p. Sandra.Cergelyte@socmin.lt ir Teisėkūros grupės vadovas Marius Mulma, tel. 8 696 12044, el. p. Marius.Mulma@socmin.lt.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymų projektuose aptarti teisiniai santykiai

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos civilinio kodekso aktualioje redakcijoje įtvirtinta, kad sprendimą dėl vaiko laikinojo globėjo (rūpintojo) atleidimo ar nušalinimo nuo pareigų, sprendimą dėl vaiko laikinosios globos (rūpybos) nustatymo ir globėjo (rūpintojo) skyrimo priima savivaldybės administracijos direktorius. Atsižvelgiant į tai, būtent, savivaldybės administracijos direktoriui valstybinė vaiko teisių apsaugos institucija teikia nurodymą nustatyti vaikui laikinąją globą (rūpybą) ir paskirti laikinąjį globėją (rūpintoją), o globos centras – rekomendaciją dėl globėjo (rūpintojo) paskyrimo. Savivaldybių merams nenustatyta funkcija dalyvauti vaiko globos (rūpybos) organizavime.

Šiuo metu galiojančioje Civilinio kodekso aktualios redakcijos 3.241 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad už globėjų, rūpintojų ir pagalbą priimančią sprendimus teikiančių asmenų veiklos priežiūrą atsakingos savivaldybių institucijos, nenurodant, kuri konkrečiai savivaldybės institucija yra atsakinga.

Taip pat šiuo metu galiojančioje Civilinio kodekso aktualios redakcijos 3.260 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad šeimynų nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė, o Lietuvos Respublikos šeimynų įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje (Šeimynų įstatymo 2022 m. lapkričio 10 d. Nr. XIV-1511 redakcijos 3 straipsnio 3 dalyje) numatyta, kad šeimynų nuostatus tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Šiuo metu galiojančioje Civilinio kodekso aktualios redakcijos 3.210 straipsnio 4 dalyje, nustatyta, kad įvaikintojais negali būti buvę vaiko globėjai (rūpintojai) ir pateikta netiksli nuoroda į Civilinio kodekso 3.246 straipsnio 3 dalį. Taip pat Civilinio kodekso 3.264 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad vaiko globa (rūpyba) yra steigiamą.

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo (toliau – VTAPI) aktualioje redakcijoje nustatyta, kad sprendimą dėl vaiko laikinosios priežiūros nustatymo vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu priima savivaldybės administracijos direktorius, taip pat savivaldybės administracijos direktoriui suteikti įgaliojimai nagrinėti vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą kreipimuisi dėl pagalbos plano sudarymo pagrįstumo, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos kreipimuisi dėl pagalbos vaikui ir šeimai teikimo tobulinimo bei tvirtinti sąrašus šeimų, šeimynų ar institucijų, galinčių priimti likusį be tėvų globos vaiką bet kuriuo paros metu bei savivaldybės socialinių paslaugų įstaigose ar kitose įstaigose, kurioms savivaldybė suteikė įgaliojimus teikti socialines paslaugas ir kitokią pagalbą šeimai tam tikroje savivaldybės teritorijoje, socialinių darbuotojų, galinčių teikti atvejo vadybininko paslaugas konkrečioje savivaldybės teritorijoje.

Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo (toliau – NSII) 11 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad, jeigu būtų ir kitų patalpų savininkų susirinkime priimamas sprendimas nepritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų neįgaliųjų specialiesiems poreikiams, sprendimą, ar pritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektus neįgaliųjų specialiesiems poreikiams, kai toks pritaikymas finansuojamas ne iš bendrojo naudojimo objektų savininkų lėšų, priima savivaldybės vykdomoji institucija (t. y. savivaldybės administracijos

direktorius ar jo pavaduotojas), gavusi buto ir kitų patalpų savininko prašymą dėl būsto pritaikymo neįgaliajam, vadovaudamasi socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta būsto pritaikymo neįgaliesiems tvarka. Vykdomoji institucija taip pat užtikrina, kad daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų pritaikymas neįgaliųjų specialiesiems poreikiams turi būti atliktas nesumažinant kitų daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų nekilnojamojo turto vertės.

NSĮ 25¹ straipsnio 2 dalyje numatyta, kad socialinių darbuotojų, nustatančių asmeninės pagalbos poreikį, paskyrimo tvarką nustato savivaldybės vykdomoji institucija. NSĮ 25¹ straipsnio 3 dalyje numatyta, kad asmeninis asistentas, pradėdamas teikti asmeninio asistento paslaugas, turi būti išklauseęs įžanginius individualios priežiūros personalo mokymus, jeigu neturi Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo 20 straipsnio 3 dalyje nustatyto išsilavinimo arba nėra įgijęs socialinio darbuotojo padėjėjo, lankomosios priežiūros ar asmeninio asistento kvalifikacijos pagal socialinių darbuotojų padėjėjo, lankomosios priežiūros ar asmeninio asistento profesinio mokymo programą. Įžanginiai individualios priežiūros personalo mokymai vykdomi pagal individualios priežiūros personalo profesinės kompetencijos tobulinimo programas socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka. NSĮ 25¹ straipsnio 5 dalyje numatyta, kad neįgaliojo mokėjimo už asmeninę pagalbą dydį nustato savivaldybės vykdomoji institucija ar jos įgaliotas asmuo Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-1722 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto NSĮ (Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymo 27 straipsnio 1 dalyje) numatyta, kad:

- socialinių darbuotojų, nustatančių asmeninės pagalbos poreikį, paskyrimo tvarką nustato savivaldybės administracijos direktorius ar jo įgalioto savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas; sprendimą dėl asmeninės pagalbos skyrimo, sustabdymo, atnaujinimo, pratęsimo ir nutraukimo priima socialinio darbuotojo, nustačiusio asmeninės pagalbos poreikį, teikimu savivaldybės vykdomoji institucija ar jos įgaliotas asmuo, neįgaliojo mokėjimo už asmeninę pagalbą dydį nustato savivaldybės administracijos direktoriaus įgaliotas savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas;

- sprendimą dėl būsto pritaikymo asmeniui su negalia priima mero ar jo įgalioto savivaldybės administracijos valstybės tarnautojo sudaryta būsto pritaikymo komisija socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka;

sprendimą pritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektus asmens su negalia poreikiams priima butų ir kitų patalpų savininkai Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu butų ir kitų patalpų savininkų susirinkime sprendimas pritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektus asmens su negalia poreikiams nepriimamas, sprendimą, ar pritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektus asmens su negalia poreikiams, kai toks pritaikymas finansuojamas ne iš bendrojo naudojimo objektų savininkų lėšų, priima meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas, gavęs buto ir kitų patalpų savininko prašymą dėl būsto ir jo aplinkos pritaikymo, vadovaudamasis socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta būsto pritaikymo tvarka. Sprendimą pritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektus asmens su negalia poreikiams, kai toks pritaikymas finansuojamas ne iš bendrojo naudojimo objektų savininkų lėšų, priėmęs meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas užtikrina, kad daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų pritaikymas asmens su negalia poreikiams turi būti atliktas nesumažinant kitų daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų nekilnojamojo turto vertės. Už daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų pritaikymą asmens su negalia poreikiams, kai toks pritaikymas finansuojamas ne iš bendrojo naudojimo objektų savininkų lėšų, atsako meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas.

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo (toliau – SPI) aktualioje redakcijoje reguliuojami teisiniai santykiai:

- 1) 14¹ straipsnyje nustatyta Lietuvos statistikos departamento kompetencija kiekvienais

metais pagal suderintą su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija statistinių rodiklių sąrašą atlikti statistinį socialinių paslaugų tyrimą, rengti ir skelbti statistinę informaciją apie socialines paslaugas. Reikalinga koreguoti Lietuvos statistikos departamento pavadinimą.

2) 16 straipsnyje numatytas asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymas. Šio straipsnio 6 dalyje numatyta, kad asmens (šeimos), pageidaujančio (pageidaujančios) gauti socialines paslaugas, kurias finansuoja savivaldybė iš savo biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto specialių tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams, socialinių paslaugų, išskyrus globos centrų teikiamas socialines paslaugas, prevencines socialines paslaugas, poreikį nustato socialiniai darbuotojai, paskirti savivaldybės institucijos nustatyta tvarka. Konkreti savivaldybės institucija, kurios nustatyta tvarka skiriami socialiniai darbuotojai, nustatantys asmens (šeimos) poreikį socialinėms paslaugoms nenurodyta.

3) 17 straipsnyje nustatyta sprendimo dėl socialinių paslaugų skyrimo asmeniui (šeimai) tvarka. Šiame straipsnyje numatyta, kad sprendimas dėl socialinių paslaugų, kurių teikimą finansuoja savivaldybė iš savo biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto specialiųjų tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams, asmeniui (šeimai) skyrimo, sustabdymo ir nutraukimo priimamas socialinio darbuotojo, kuris nustatė asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį, teikimu savivaldybės administracijos nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai, savivaldybių administracijos nustato minėtų sprendimų priėmimo tvarką. Savivaldybių merams nenumatyta funkcija nustatyti minėtų sprendimų priėmimo tvarką;

4) 19² straipsnyje numatytos Globos centro funkcijos, susijusios su vaikų globa (rūpyba). Šio straipsnio 3 punkte numatyta, kad globos centras socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka parenka vaikui globėją (rūpintoją) ir teikia jo kandidatūrą savivaldybės administracijai, jeigu vaikui nustatyta laikinoji globa, teikia galimo nuolatinio globėjo (rūpintojo) kandidatūrą Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniam skyriui. Netiksliai reglamentuota, kokia informacija ir kokiam subjektui turi būti teikiama, jeigu vaikui nustatoma laikinoji globa (rūpyba), ir kai nustatoma nuolatinė globa (rūpyba). Taip pat tikslinga koreguoti subjektą, nustatantį šios funkcijos vykdymo tvarką;

5) 25² straipsnyje nustatyta teisės teikti akredituotą socialinę priežiūrą suteikimo, pratęsimo, sustabdymo ir panaikinimo tvarka. Šio straipsnio 7 dalyje numatyta, kad sprendimą dėl teisės teikti akredituotą socialinę priežiūrą suteikimo, pratęsimo, sustabdymo ar panaikinimo priima savivaldybės administracijos direktorius ar jo įgaliotas asmuo, o apie priimtą sprendimą įstaiga, pageidaujanti teikti akredituotą socialinę priežiūrą, ar socialinių paslaugų įstaiga informuojama raštu. Savivaldybės merui anenumatyta funkcija priimti sprendimus dėl teisės teikti akredituotą socialinę priežiūrą suteikimo, pratęsimo, sustabdymo ar panaikinimo bei nenumatyta, kad savivaldybės meras gali įgalioti šią funkciją atlikti savivaldybės administracijos direktorių. Taip pat numatyta perteklinė nuostata, kad apie priimtą sprendimą įstaiga, pageidaujanti teikti akredituotą socialinę priežiūrą, ar socialinių paslaugų įstaiga informuojama raštu.

6) 30 straipsnyje nustatytos asmens gaunamų pajamų rūšys, kurios įskaitomos į asmens pajamas nustatant asmens finansines galimybes mokėti už socialines paslaugas bei jų apskaičiavimas. Šio straipsnio 1 dalies 15 punkte numatyta viena iš pajamų rūšių - netekto darbingumo periodinės kompensacijos, mokamos pagal Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą arba Žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimo profesine liga laikinąjį įstatymą. Tikslinga koreguoti nuorodą į Žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimo profesine liga laikinąjį įstatymą.

7) 35 straipsnyje nustatyta sprendimų, susijusių su socialinėmis paslaugomis, apskundimo tvarka. Šio straipsnio 1 ir 5 dalyse atitinkamai numatyta, kad asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys savivaldybės institucijos nustatyta tvarka paskirtų socialinių darbuotojų išvadas dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio skirti socialines paslaugas nustatymo, o socialinių paslaugų įstaigą dėl netinkamo bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimo asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskųsti savivaldybės administracijos direktoriui. Nenumatyta, kad minėtais atvejais gali būti teikiami skundai savivaldybės merui, taip pat nėra

nurodyta konkreti savivaldybės institucija, kurios nustatyta tvarka paskirtų socialinių darbuotojų išvadas dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio skirti socialines paslaugas nustatymo asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskusti. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad apskundus išvadas dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio skirti socialines paslaugas nustatymo, savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimu turi būti sudaryta komisija, kuri pakartotinai nustatytų asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį. Savivaldybių merų kompetencijai nepriskirta sudaryti komisiją, kuri pakartotinai nustatytų asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį.

Šio straipsnio 4 dalyje numatyta, kad nustatęs pažeidimus dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų, finansuojamų iš valstybės biudžeto specialių tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams, poreikio nustatymo, skyrimo, teikimo, asmens (šeimos) finansinių galimybių mokėti už šias paslaugas vertinimo, Socialinių paslaugų priežiūros departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Socialinių paslaugų priežiūros departamentas) turi kreiptis į savivaldybės administracijos direktorių ir pareikalauti pašalinti trūkumus. Nenumatytas meras, kaip subjektas į kurį, aukščiau įvardintose srityse nustatęs pažeidimus, turi kreiptis Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, taip pat nenumatytas kreipimosi terminas.

Šio straipsnio 6 dalyje numatyta, kad nustatęs bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimo pažeidimus, savivaldybės administracijos direktorius turi pareikalauti, kad per nustatytą terminą trūkumai būtų pašalinti, o jeigu pažeidėjas trūkumų nepašalina, savivaldybės administracijos direktorius turi teisę inicijuoti, kad socialinių paslaugų įstaiga sustabdytų ar nutrauktų bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimą. Savivaldybės merui nenumatyta pareiga, nustačius prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimo pažeidimus, pareikalauti, kad per nustatytą terminą trūkumai būtų pašalinti, bei teisę inicijuoti, kad socialinių paslaugų įstaiga sustabdytų ar nutrauktų prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimą bei nenumatyta, kad savivaldybės meras gali įgalioti šią funkciją atlikti savivaldybės administracijos direktorių. Taip pat nenumatyti terminai tiek reikalavimui trūkumams pašalinti, tiek pačių trūkumų pašalinimui.

Taip pat šio straipsnio 5 ir 6 dalyse numatytas neišsamus socialinių paslaugų rūšių, dėl kurių netinkamo teikimo numatyta galimybė apskusti socialinių paslaugų įstaigą ir dėl kurių netinkamo teikimo gali būti nustatyti pažeidimai, ir, kurių teikimo sustabdymą ar nutraukimą suteikiama teisė inicijuoti, sąrašas.

Šio straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad ginčai dėl savivaldybės institucijos, Socialinių paslaugų priežiūros departamento priimtų sprendimų (neveikimo) nagrinėjami Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka, tačiau konkrečios savivaldybės institucijos, dėl kurios priimtų sprendimų (neveikimo) ginčai nagrinėjami Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka, nenurodytos.

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo redakcijoje reguliuojami teisiniai santykiai:

1) atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos civilinio kodekso aktualioje redakcijoje įtvirtinta, kad sprendimą dėl vaiko laikinojo globėjo (rūpintojo) atleidimo ar nušalinimo nuo pareigų, sprendimą dėl vaiko laikinosios globos (rūpybos) nustatymo ir globėjo (rūpintojo) skyrimo priima savivaldybės administracijos direktorius, šios galiojančios nuostatos buvo suderintos ir įtvirtintos Išmokų vaikams įstatymo nuostatose (17 straipsnio 10 dalis ir 21 straipsnio 1 dalies 6, 12 ir 13 punktas ir šio straipsnio 2 dalies 2 punktas), reglamentuojančiose išmokų vaikams skyrimą, nutraukimą ar sustabdymą globojamiems (rūpinamiems) vaikams;

2) 20 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad jeigu asmenys, kreipdamiesi dėl išmokos pateikia neteisingus duomenis, reikalingus išmokai skirti, arba per mėnesį nepraneša apie atsiradusias aplinkybes, turinčias įtakos teisei į išmoką arba jos dydžiui, ir dėl to permokama išmoka, permokėta suma grąžinama arba išskaičiuojama iš išmokos gavėjui pagal šį įstatymą priklausančių išmokų savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimu;

3) 21 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad sprendimas nutraukti išmokų mokėjimą priimamas

ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo dokumentų ar duomenų, patvirtinančių šio straipsnio 1 dalyje nurodytas aplinkybes, gavimo dienos.

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos socialinės paramos mokiniams įstatymo redakcijoje reguliuojami teisiniai santykiai:

1) 5 straipsnio 2 dalies bei 15 straipsnio 4 dalies 4 punkto nuostatose (reglamentuojančiose mokinių teisę į nemokamus pietus, maitinimą mokyklų organizuojamose vasaros poilsio stovyklose ir paramą mokinio reikmenims įsigyti bei savivaldybių administracijų teisę savivaldybės tarybos nustatyta tvarka, patikrinus bendrai gyvenančių asmenų ar vieno gyvenančio asmens gyvenimo sąlygas ir surašius buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo aktą, mokiniams skirti nemokamą maitinimą ir (ar) paramą mokinio reikmenims įsigyti išimties atvejais) yra vartojama sąvoka „neįgalus“.

2) 9 straipsnyje yra įtvirtintos socialinę paramą mokiniams administruojančios institucijos. Šiame straipsnyje nurodyta, kad Švietimo, mokslo ir sporto ministerija administruoja mokinių nemokamą maitinimą valstybinėse mokyklose, o savivaldybių administracijos – savivaldybių įsteigtose mokyklose ir savivaldybių teritorijose įsteigtose nevalstybinėse mokyklose. Savivaldybių administracijos administruoja paramą mokinio reikmenims įsigyti.

3) 11 straipsnyje yra reglamentuotas socialinės paramos mokiniams skyrimas. Pagal šiuo metu galiojančią teisinę reguliavimą, sprendimas dėl socialinės paramos mokiniams, išskyrus šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatytą atvejį, skyrimo ar nutraukimo priimamas savivaldybės, kurioje pateiktas prašymas-paraiška, administracijos direktoriaus nustatyta tvarka;

4) 15 straipsnyje yra reglamentuotos socialinę paramą mokiniams administruojančių ir organizuojančių subjektų pareigos ir teisės, organizuojant ir administruojant socialinę paramą mokiniams. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkte numatyta, kad savivaldybių administracijos atsako už valstybės ir savivaldybės biudžeto lėšų, skiriamų šiam įstatymui įgyvendinti, tikslingą panaudojimą.

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo redakcijoje reguliuojami teisiniai santykiai:

1) 21 straipsnyje yra reglamentuotas piniginės socialinės paramos skyrimas, kuriame numatyta, kad sprendimas dėl piniginės socialinės paramos skyrimo turi būti priimamas nurodant šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies sąlygą (sąlygas), kuriai (kurioms) esant paskirta piniginė socialinė parama, ne vėliau kaip per mėnesį nuo prašymo-paraiškos ir visų reikalingų dokumentų gavimo dienos savivaldybės administracijos nustatyta tvarka;

3) 27 straipsnyje yra reglamentuota dėl savivaldybės administracijos valstybės tarnautojų ir (ar) darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, kaltės neteisėtai išmokėtos piniginės socialinės paramos išieškojimo tvarka.

Šiuo metu galiojančios Lietuvos Respublikos paramos mirties atveju įstatymo redakcijos 10 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad parama mirties atveju skiriama savivaldybės administracijos direktoriaus ar jo įgalioto savivaldybės administracijos valstybės tarnautojo ar darbuotojo, dirbančio pagal darbo sutartį, sprendimu, jeigu kreipimosi ir sprendimo priėmimo metu laidojantis asmuo ar palaikų parvežimą organizavęs fizinis asmuo turi teisę į paramą mirties atveju.

Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos valstybės paramos ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams įstatymo 3 straipsnyje nustatyta, kad vienkartinės pašalpos išmokamos iš valstybės biudžeto, pašalpas skiria ir moka šiame įstatyme nurodytų asmenų gyvenamosios vietos savivaldybės.

Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos valstybinių pensijų įstatymo 11 straipsnyje nustatyta, kad teisei į nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensiją nustatyti turi būti pateiktas atitinkamą nukentėjusiojo asmens statusą patvirtinantis savivaldybės institucijos išduotas

pažymėjimas.

Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos kompensacijų nepriklausomybės gynėjams, nukentėjusiems nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, bei jų šeimoms įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad kompensacijas už būstą skiria ir išmoka kompensacijų už būstą gavėjų deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės administracija savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka.

Šiuo metu galiojančio Nepriklausomybės gynėjų ir kitų nukentėjusių nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos asmenų teisinio statuso pripažinimo įstatymo 5 straipsnis numato, kad nepriklausomybės gynėjo, nukentėjusio nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, teisinį statusą ir asmens, nukentėjusio nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, teisinį statusą pripažįsta, išduoda pažymėjimus bei tvarko jų apskaitą vietos savivaldos vykdomosios institucijos.

Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl socialinės paramos asmenims, sužalotiems atliekant būtinąją karinę tarnybą sovietinėje armijoje, ir šioje armijoje žuvusiųjų šeimoms (1945-07-22–1991-12-31)“ 8 straipsnyje nustatyta, kad kompensacijas skiria ir moka šiame įstatyme nurodytų asmenų gyvenamosios vietos savivaldybės.

Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymo (toliau – TKĮ) 9 straipsnio 1 dalyje reglamentuota, kad permokėta tikslinės kompensacijos suma arba asmeniui, kuriam paskirta tikslinė kompensacija, priklausiusi, tačiau slaugančiam asmeniui neteisėtai išmokėta tikslinės kompensacijos suma grąžinama savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymo Nr.XII-2507 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-1723 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto TKĮ:

- 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijas skiria savivaldybės, kurioje yra asmens, turinčio teisę gauti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, gyvenamoji vieta, *meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas, o moka – šios savivaldybės administracija*;

- 6 straipsnio 12 dalyje numatyta, kad *savivaldybės meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas* per 15 darbo dienų nuo prašymo skirti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, atnaujinti (pratęsti) jos mokėjimą arba paskirtą individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją mokėti slaugančiam asmeniui ar aprūpintojui ir nuo visų kitų reikalingų socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka teikiamų dokumentų arba trūkstamų dokumentų gavimo savivaldybės administracijoje dienos (jeigu šio įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje nustatyto atveju atskiras prašymas atnaujinti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos mokėjimą neteikiamas, – nuo informacijos apie šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių išnykimą gavimo iš valstybės ir savivaldybės institucijų, įstaigų, įmonių bei organizacijų savivaldybės administracijoje dienos) privalo priimti sprendimą dėl individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos skyrimo, mokėjimo atnaujinimo (pratęsimo) arba paskirtos individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos mokėjimo slaugančiam asmeniui ar aprūpintojui ir apie tai socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka pranešti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos gavėjui;

- 8 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad savivaldybės administracija socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka praneša asmeniui, kuris kreipėsi dėl individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos skyrimo ir mokėjimo, apie priimtą *savivaldybės mero ar jo įgalioto savivaldybės administracijos valstybės tarnautojo sprendimą* neskirti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos ar nemokėti paskirtos individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos slaugančiam asmeniui ar aprūpintojui;

- 10 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad permokėta individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacija asmeniui, kuriam ji buvo paskirta, arba asmeniui ši kompensacija priklausiusi, tačiau

slauančiam asmeniui, aprūpintojui ar globėjui, kuriam buvo mokama tikslinė kompensacija, neteisėtai išmokėta individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacija grąžinama *savivaldybės mero ar jo įgalioto savivaldybės administracijos valstybės tarnautojo nustatyta tvarka*;

- 13 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad *savivaldybės meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas*, savivaldybės administracija, vykdydami šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatytą pareigą skirti ir mokėti individualios pagalbos teikimo išlaidų tikslines kompensacijas, individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijų skyrimo ir mokėjimo tikslais socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka turi teisę neatlygintinai gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įmonių, kitų įmonių ir organizacijų, valstybės ir žinybinių registrų, valstybės ir savivaldybių informacinių sistemų informaciją, duomenis, įskaitant ir duomenis, susijusius su individualios pagalbos teikimo išlaidų tikslinių kompensacijų gavėjų laisvės atėmimo bausmės atlikimo laiku ir vieta, bei specialių kategorijų asmens duomenis, susijusius su individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijų gavėjų sveikata, jeigu šie duomenys būtini nurodytais tikslais;

- 13 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad Socialinės apsaugos ir darbo ministerija *savivaldybių merams ar jų įgaliotiems savivaldybių administracijų valstybės tarnautojams*, savivaldybių administracijoms teikia metodinę pagalbą individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijų skyrimo ir mokėjimo klausimais.

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 32 straipsnio 3 dalyje numatyta kad atsakingas darbuotojas, kuris vykdo nelydimo nepilnamečio užsieniečio atstovo pareigas, turi būti paskiriamas ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymo dėl vaiko laikinosios globos (rūpybos) nustatymo priėmimo dienos.

Šiuo metu galiojančioje Lietuvos Respublikos šeimynų įstatymo redakcijoje numatyta:

1) 3 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad šeimynoje glojami (rūpinami) ar laikinai apgyvendinami tos savivaldybės teritorijoje, kurioje įsteigta šeimyna, likę be tėvų globos vaikai. Savivaldybių administracijų rašytiniu tarpusavio sutarimu dėl likusių be tėvų globos vaikų apgyvendinimo ir jų globos (rūpybos) šeimynoje finansavimo užtikrinimo bei finansinės ir materialinės pagalbos šeimynos veiklai užtikrinimo šeimynoje gali būti glojami (rūpinami) ar laikinai apgyvendinami ir kitos savivaldybės teritorijoje likę be tėvų globos vaikai. Kitos savivaldybės teritorijoje įsteigtoje šeimynoje vaikai apgyvendinami be savivaldybių administracijų rašytinio tarpusavio sutarimo dėl likusių be tėvų globos vaikų apgyvendinimo ir jų globos (rūpybos) šeimynoje finansavimo užtikrinimo bei finansinės ir materialinės pagalbos šeimynos veiklai užtikrinimo, jeigu neišskiriami broliai ir seserys.

2) 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktyje nustatyta, kad šeimynos steigėjas ne trumpiau kaip 3 metus iki įsteigdamas šeimyną turėjo vykdyti vaiko globėjo (rūpintojo) pareigas, į kurias buvo paskirtas savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu ar teismo nutartimi;

3) 5 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktyje nustatyta, kad šeimynos steigėjas dėl sutikimo steigti šeimyną savivaldybės teritorijoje turi kreiptis į savivaldybės, kurios teritorijoje šeimyna steigiama, administraciją. Taip pat minėtame papunktyje numatyti savivaldybės administracijos veiksmai, gavus šeimynos steigėjo prašymą;

4) 5 straipsnio 6 dalies 1 punkte nustatyta, kad šeimyna tampa likusių be tėvų globos vaikų globėja (rūpintoja) nuo savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymo dėl vaikų laikinosios globos (rūpybos) nustatymo šeimynoje įsigaliojimo dienos;

5) 8 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta, kad šeimyna turi informuoti savivaldybės, kurios teritorijoje ji įsteigta, administraciją apie ketinimą nutraukti savo veiklą prieš 3 mėnesius iki šios veiklos nutraukimo šios savivaldybės administracijos nustatyta tvarka;

6) 15 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad savivaldybės, kurioje įsteigta šeimyna ir (ar) kurios teritorijoje likę be tėvų globos vaikai apgyvendinami šeimynoje, administracija turi sudaryti su šeimyna sutartį dėl vaiko socialinės globos finansavimo, o gavusi šeimynos dalyvio Šeimynų

nuostatuose nustatyta tvarka pateiktą prašymą – ir sutartį dėl finansinės paramos šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti;

7) 15 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad sutartis dėl finansinės paramos šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti turi būti sudaroma per 10 darbo dienų nuo sprendimo dėl finansinės paramos šiam turtui rekonstruoti ar remontuoti skyrimo priėmimo savivaldybės, kuriai šeimyna yra pateikusi prašymą, administracijos direktoriaus nustatyta tvarka dienos;

8) 15 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad savivaldybės, kurioje įsteigta šeimyna, administracija, gavusi šeimynos dalyvio Šeimynų nuostatuose nustatyta tvarka pateiktą prašymą, savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka turi kompensuoti faktiškai patirtas ir pagrįstas šeimynos steigimo išlaidas;

9) 15 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad finansinė parama šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti teikiama savivaldybės, kurioje įsteigta šeimyna ir (ar) kurios teritorijoje likę be tėvų globos vaikai apgyvendinami šeimynoje, taip pat kuriai šeimyna teikia prašymą, administracijos direktoriaus nustatyta tvarka;

10) 17 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Šeimynos globojamų (rūpinamų) vaikų turto administratoriumi savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu ar teismo nutartimi gali būti skiriamas ir kitas asmuo, negu nurodyta Šeimynų įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje.

Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo (toliau – ANSAAĮ) 4 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta, kad prevencijos priemonių ir projektų įgyvendinimą savivaldybėse koordinuoja savivaldybės administracijos direktorius arba jo pavaduotojas. Koordinuodamas prevencijos priemonių ir projektų įgyvendinimą, savivaldybės administracijos direktorius arba jo pavaduotojas turi teisę gauti iš savivaldybių institucijų, įstaigų ir nevyriausybinių organizacijų, dirbančių apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje srityje, prevencijos priemonėms ir projektams įgyvendinti būtinus duomenis.

Nuo 2023 m. liepos 1 d. įsigaliosiančio Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo, išdėstyto nauja redakcija (toliau – naujos redakcijos ANSAAĮ):

- 4 straipsnio 11 dalyje įtvirtinta Lietuvos statistikos departamento kompetencija koordinuoti statistinių duomenų gavimą iš institucijų ir įstaigų, atsakingų už statistinės informacijos apie smurtą artimoje aplinkoje parengimą, Lietuvos statistikos departamento generalinio direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais ir Oficialiosios statistikos portale skelbti statistinę informaciją apie smurtą artimoje aplinkoje;

- 4 straipsnio 12 dalyje įtvirtinta savivaldybių vykdomųjų institucijų kompetencija smurto artimoje aplinkoje prevencijos, apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje ir specializuotos kompleksinės pagalbos smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantiems asmenims ar smurtą patyrusiems asmenims teikimo srityse.

- 19 straipsnyje reglamentuojama asmens duomenų apsauga. Straipsnyje įtvirtinta, kad šiame įstatyme nurodyti asmens duomenys tvarkomi laikantis Reglamento (ES) 2016/679, Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas, bausmių vykdymo arba nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisinės apsaugos įstatymo. Lietuvos policijos generalinis komisaras, Lietuvos Respublikos generalinis prokuroras, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba, asmens sveikatos priežiūros įstaigos, švietimo įstaigos, savivaldybių vykdomosios institucijos ir specializuotos kompleksinės pagalbos centrai pagal kompetenciją nustato vidaus taisykles, kuriose reglamentuojama institucijų ir įstaigų, vykdančių veiklą apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje ir pagalbos teikimo srityse, keitimosi asmens duomenimis, susijusiais su smurtu artimoje aplinkoje, procedūra, prireikus – ir

smurto artimoje aplinkoje pavojų keliančių asmenų, smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriančių asmenų ar kitų susijusių asmenų asmens duomenų rūšys.

4. Siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Projektu Nr. 1 siūloma:

1) Patikslinti Civilinio kodekso 3.210 straipsnio 4 dalyje esančią netikslią nuorodą iš Civilinio kodekso 3.246 straipsnio 3 dalies į Civilinio kodekso 3.264 straipsnio 2 dalį.

2) Patikslinti CK 3.241 straipsnio 1 dalies formuluotę sukonkretinant subjektą iš savivaldybės institucijų į savivaldybės administraciją, kuri yra atsakinga už globėjų, rūpintojų ir pagalbą priimančią sprendimus teikiančių asmenų veiklos priežiūrą.

3) Pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą), turintį teisę priimti sprendimą dėl vaiko laikinojo globėjo (rūpintojo) atleidimo ar nušalinimo nuo pareigų (Civilinio kodekso 3.264 straipsnio pakeitimas) taip pat sprendimą nustatyti be tėvų globos likusiam vaikui laikinąją globą (rūpybą) ir paskirti laikinąjį globėją (rūpintoją) (Civilinio kodekso 3.262 straipsnio pakeitimas).

4) Atsižvelgiant į aukščiau nurodytų straipsnių keitimus suderinti kitas aktualias nuostatas: pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą), kuriam turi būti teikiamas nurodymas nustatyti vaikui laikinąją globą (rūpybą) ir paskirti laikinąjį globėją (rūpintoją) (Civilinio kodekso 3.250 straipsnio 3 dalies pakeitimas) arba globos centro rekomendacija dėl laikinojo globėjo (rūpintojo) paskyrimo (Civilinio kodekso 3.264 straipsnio 1 dalies pakeitimas).

5) Patikslinti Civilinio kodekso 3.264 straipsnio 4 dalies formuluotę „Kai *steigiama* vaiko globa (rūpyba)“, kadangi Civilinio kodekso 3 knygoje nėra nuostatų, susijusių su vaiko globos (rūpybos) *steigimu*.

6) Panaikinti Civilinio kodekso ir Šeimynų įstatymo prieštaravimą ir pakeisti Civilinio kodekso 3.260 straipsnio 3 dalį, joje numatant galimybę Vyriausybei įgalioti kitą instituciją tvirtinti šeimynų nuostatus.

7) Atsižvelgiant į naujai nustatomus įgaliojimus savivaldybių merams, siūloma juos įtraukti, į subjektų, dalyvaujančių organizuojant vaiko globą (rūpybą), ratą (Civilinio kodekso 3.266 straipsnio 1 ir 2 dalies pakeitimai).

Projektu Nr. 2 siūloma:

1) Pakeisti subjektą turintį teisę priimti sprendimą dėl vaiko laikinosios priežiūros nustatymo vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu (VTAPI 36⁴ straipsnio 9 dalies pakeitimas). Atsižvelgiant į tai, kad laikinosios priežiūros vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu nustatymas nėra susijęs su galimais vaiko teisių pažeidimais, o atsiradus objektyvioms aplinkybėms, dėl kurių vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą laikinai negali užtikrinti vaiko priežiūros, taip pat į tai, kad vaiko atstovų pagal įstatymą teisės ir pareigos laikinai prižiūrinčiam asmeniui nėra perduodamos, siūloma sudaryti galimybę savivaldybių merams parinkti, koku lygmeniu geriausia priimti sprendimus dėl vaiko laikinosios priežiūros vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą prašymu nustatymo, t. y. savivaldybės mero, ar jo įgalioto savivaldybės administracijos direktoriaus.

2) Pakeisti subjektą turintį teisę nagrinėti vaiko tėvų ar kitų jo atstovų pagal įstatymą kreipimusis dėl pagalbos plano sudarymo pagrįstumo (VTAPI 41 straipsnio 6 dalis) ar Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos kreipimusis dėl pagalbos vaikui ir šeimai teikimo tobulinimo (VTAPI 50 straipsnio 2 dalies 6 punktas), numatant, kad minėtus kreipimusis nagrinėja savivaldybės meras.

3) Atsižvelgiant į Projektu Nr. 1 siūlomus atlikti Civilinio kodekso 3.262 straipsnio pakeitimus, numatančius, kad sprendimą dėl vaiko laikinosios globos (rūpybos) nustatymo priima savivaldybės meras, tikslinamos VTAPI 42 straipsnio 3 dalies nuostatos, jose nustatant, kad

nurodymas nustatyti vaikui laikinąją globą (rūpybą) ir paskirti laikinąjį globėją (rūpintoją) teikiamas savivaldybės merui.

4) Suteikti savivaldybės merui įgaliojimus tvirtinti budinčių globotojų, globėjų (rūpintojų) šeimų, šeimynų ir vaikų socialinės globos institucijų, sutinkančių priimti likusį be tėvų globos vaiką bet kuriuo paros metu bei savivaldybės socialinių paslaugų įstaigose ar kitose įstaigose, kurioms savivaldybė suteikė įgaliojimus teikti socialines paslaugas ir kitokią pagalbą šeimai tam tikroje savivaldybės teritorijoje, socialinių darbuotojų, galinčių teikti atvejo vadybininko paslaugas konkrečioje savivaldybės teritorijoje sąrašus (VTAPI 52 straipsnio 2 dalies pakeitimas).

Projektu Nr. 2 bus įgyvendintos Įstatymo nuostatos, taip pat tarpusavyje suderinti Projektu Nr. 1 ir Projektu Nr. 2 siūlomi pakeitimai.

Projektu Nr. 3 ir Projektu Nr. 17 siūloma:

1) Pakeisti subjektą (iš savivaldybės vykdomosios institucijos ar jos įgalioto asmens į merą ar jo įgaliotą savivaldybės administracijos direktorių), turintį teisę priimti sprendimą, ar pritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektus neįgaliųjų specialiesiems poreikiams, kai toks pritaikymas finansuojamas ne iš bendrojo naudojimo objektų savininkų lėšų, jeigu būtų ir kitų patalpų savininkų susirinkime priimamas sprendimas nepritaikyti daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų neįgaliųjų specialiesiems poreikiams. Taip pat numatyti, kad meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius užtikrina, kad daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų pritaikymas neįgaliųjų specialiesiems poreikiams būtų atliktas nesumažinant kitų daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų nekilnojamojo turto vertės (NSIĮ 11 straipsnio 3 dalis).

Analogiškai tikslinama ir Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-1722 1 straipsnyje išdėstyto Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymo (toliau – Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymas) 25 straipsnio 2 ir 3 dalys (Projektas Nr. 17).

2) Siekiant nedidinti administracinės naštos savivaldybėms, laiku ir tinkamai organizuoti asmeninės pagalbos teikimą, priimti sprendimus dėl asmeninės pagalbos skyrimo, sustabdymo, atnaujinimo, pratęsimo ir nutraukimo bei asmens su negalia mokėjimo už asmeninę pagalbą dydį, numatyti, kad sprendimus dėl asmeninės pagalbos skyrimo, sustabdymo, atnaujinimo, pratęsimo ir nutraukimo taip pat dėl asmens mokėjimo už asmeninę pagalbą dydžio priima savivaldybės administracija (NSIĮ 25¹ straipsnio 2 ir 5 dalys).

3) vadovaujantis NSIĮ 25¹ straipsnio 4 dalimi, už asmeninės pagalbos teikimo organizavimą ir jos kokybės užtikrinimą atsako savivaldybių institucijos. Atsižvelgiant į asmeninės pagalbos teikimo ir organizavimo ypatumus, savivaldybės teritorijoje veikiančių paslaugų teikėjų apimtis, nevyriausybinių organizacijų pasirošimą teikti įvairias paslaugas bei asmeninės pagalbos teikimo išlaidų panaudojimo efektyvumą, asmeninę pagalbą gali teikti savivaldybės vykdomosios institucijos paskirti savivaldybių įsteigti paslaugų teikėjai ir (ar) pagal sudarytas sutartis kiti viešai pasirenkami juridiniai asmenys. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta bei įvertinant, kad socialinių darbuotojų paskyrimas yra atsakingų institucijų vidaus administravimo procedūra, bei siekiant, kad savivaldybės laiku ir tinkamai organizuotų asmeninę pagalbą, nedidinat joms administracinės naštos, siūloma atsakyti nuostatos dėl socialinių darbuotojų paskyrimo tvarkos.

Analogiškai tikslinama ir Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymo 27 straipsnio 1 ir 5 dalys (Projektas Nr. 17).

Pažymėtina, kad Neįgaliųjų reikalų departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos duomenimis, 2022 m. asmeninę pagalbą teikė 58 savivaldybės, asmeninę pagalbą gavo 1650 asmenų su negalia, t. y. savivaldybės vykdomoji institucija ar jos įgaliotas asmuo 2022 m. priėmė 1650 sprendimų dėl asmeninės pagalbos skyrimo. Atsižvelgiant į tai ir siekiant nedidinti administracinės naštos savivaldybėms, tikslinga sudaryti sąlygas sprendimus dėl asmeninės pagalbos skyrimo, sustabdymo, atnaujinimo, pratęsimo ir nutraukimo priimti savivaldybės administracijos direktoriui ar jo įgaliotam valstybės tarnautojui.

Asmens mokėjimo už asmeninę pagalbą dydis nustatomas kiekvienam asmeniui

individualiai. Jis yra apskaičiuojamas vertinant asmens gaunamas pajamas, taip pat peržiūrimas pasikeitus asmens gaunamoms pajamos (padidėjus ar sumažėjus), pasikeitus valstybės remiamų pajamų dydžiui, kuriuo remiantis yra nustatoma riba, kuomet asmuo nemoka už asmeninę pagalbą (asmeninė pagalba teikiama nemokamai asmeniui su negalia, kurio pajamos yra mažesnės negu 2 valstybės remiamų pajamų dydžiai), pasikeitus asmeninės pagalbos teikimo poreikiui (sumažėjus ar padidėjus teikiamos asmeninės pagalbos valandų skaičiui). Preliminariais savivaldybių pateiktais duomenimis, 2022 m. šis dydis buvo nustatomas arba peržiūrimas apie 5000 kartų (2022 m. asmeninė pagalba buvo teikiama 1650 asmenų, maždaug 1 tūkst. asmenų pajamos keitėsi per metus 2 kartus). Be to, pažymėtina, kad asmeninė pagalba yra teikiama iš valstybės biudžeto lėšų. Asmeninės pagalbos teikimui administruoti savivaldybių administracijoms skiriama iki 2 procentų atitinkamiems biudžetiniams metams skirtų lėšų asmeninei pagalbai teikti. Administruoti skirtos lėšos naudojamos darbuotojų, administruojančių asmeninės pagalbos poreikio nustatymą ir teikimą, ir (ar) socialinių darbuotojų, atliekančių asmeninės pagalbos poreikio vertinimą, darbo užmokesčiui, darbdavių socialinei paramai ir socialinio draudimo įmokoms mokėti.

Projektu Nr. 4 siūloma:

1) Suderinti SPI nuostatas su Lietuvos Respublikos oficialiosios statistikos ir valstybės duomenų valdysenos įstatymu, kuriuo Lietuvos statistikos departamento pavadinimas pakeistas į Valstybės duomenų agentūrą (SPI 14¹ straipsnio pakeitimas).

2) Numatyti konkrečią savivaldybės instituciją (savivaldybės merą), kurio nustatyta tvarka skiriami socialiniai darbuotojai, nustatantys asmens (šeimos) poreikį socialinėms paslaugoms (SPI 16 straipsnio pakeitimas).

3) Pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos į savivaldybės merą), kuris nustato sprendimo dėl socialinių paslaugų, kurios finansuojamos iš savivaldybės biudžeto lėšų ar iš valstybės biudžeto specialiųjų tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams, asmeniui (šeimai) skyrimo, sustabdymo ir nutraukimo priėmimo tvarką (SPI 17 straipsnio pakeitimas). Taip pat patikslinti, iš kokių lėšų finansuojamas socialinių paslaugų teikimas.

4) Pakeisti subjektą (iš socialinės apsaugos ir darbo ministro į Vyriausybę), kuris nustato tvarką pagal kurią parenkamas vaikui globėjas (rūpintojas) ir teikiama rekomendacija dėl globėjo (rūpintojo) paskyrimo, jeigu vaikui nustatoma laikinoji globa (rūpyba), bei pagal kurią teikiama informacija apie parinktą globėją (rūpintoją), kai nustatoma nuolatinė globa (rūpyba), ir subjektą (iš savivaldybės administracijos į savivaldybės merą), kuriam teikiama rekomendacija dėl globėjo (rūpintojo) paskyrimo, jeigu vaikui nustatoma laikinoji globa (rūpyba), bei patikslinti subjektą, kuriam teikiama informacija apie parinktą globėją (rūpintoją), jei nustatoma nuolatinė globa (rūpyba), numatant, kad informacija teikiama Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos įgaliotam teritoriniam skyriui. Taip pat siūloma numatyti, kad laikinosios globos (rūpybos) atveju globos centras teikia rekomendaciją dėl globėjo (rūpintojo) paskyrimo, o jei nustatoma nuolatinė globa (rūpyba) - informaciją apie parinktą globėją (rūpintoją) (SPI 19² straipsnio 3 punkto pakeitimas).

5) Pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą ar jo įgaliotą savivaldybės administracijos direktorių), kuriam suteikiama teisė priimti sprendimą dėl teisės teikti akredituotą socialinę priežiūrą suteikimo, pratęsimo, sustabdymo ar panaikinimo. Taip pat siūloma atsisakyti perteklinės nuostatos dėl įstaigos, pageidaujančios teikti akredituotą socialinę priežiūrą, ar socialinių paslaugų įstaigos informavimo apie priimtą sprendimą (SPI 25² straipsnio 7 dalies pakeitimas).

6) Suderinti SPI nuostatas su Lietuvos Respublikos žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga laikinuoju įstatymu, patikslinant nuorodą į šio įstatymo pavadinimą (SPI 30 straipsnio 1 dalies 15 punktas).

7) Patikslinti subjektą (iš savivaldybės institucijos į savivaldybės merą), kurio nustatyta tvarka paskirtų socialinių darbuotojų išvadas dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio skirti socialines paslaugas nustatymo asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskųsti bei pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos

direktoriaus į savivaldybės merą), kuriam asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas, rūpintojas, kiti suinteresuoti asmenys gali apskusti savivaldybės institucijos nustatyta tvarka paskirtų socialinių darbuotojų išvadas dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio skirti socialines paslaugas nustatymo ir socialinių paslaugų įstaigą dėl netinkamo bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimo bei į kurį turi kreiptis ir reikalauti pašalinti trūkumus Socialinių paslaugų priežiūros departamentas, nustatęs pažeidimus dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo, skyrimo, teikimo, asmens (šeimos) finansinių galimybių mokėti už šias paslaugas vertinimo (SPI 35 straipsnio 1, 4 ir 5 dalių pakeitimai); pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą), kuriam suteikiama teisė sudaryti komisiją, kuri pakartotinai nustatytų asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį, apskundus išvadas dėl asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio skirti socialines paslaugas nustatymo (SPI 35 straipsnio 2 dalies pakeitimas); pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą ar jo įgaliotą savivaldybės administracijos direktorių), kuriam suteikiama teisė, nustačius prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimo pažeidimus, pareikalauti, kad per nustatytą terminą trūkumai būtų pašalinti, o jeigu pažeidėjas trūkumų nepašalina – inicijuoti, kad socialinių paslaugų įstaiga sustabdytų ar nutrauktų prevencinių, bendrųjų socialinių paslaugų ir socialinės priežiūros teikimą (SPI 35 straipsnio 6 dalies pakeitimas). Taip pat siūloma patikslinti SPI 35 straipsnio 5 ir 6 dalis numatant, kad socialinių paslaugų įstaiga gali būti skundžiama ir dėl netinkamo prevencinių socialinių paslaugų teikimo bei, kad nustačius ir prevencinių socialinių paslaugų teikimo pažeidimus, turi būti pareikalauta per nustatytą terminą pašalinti trūkumus, o jeigu trūkumai nepašalinami, gali būti inicijuojamas ir šių paslaugų sustabdymas ar nutraukimas. Siūloma nustatyti terminus tiek reikalavimui trūkumams pašalinti, tiek pačių trūkumų pašalinimui. SPI 35 straipsnio 9 dalyje siūloma nustatyti konkrečias institucijas (savivaldybės merą, savivaldybės administraciją), dėl kurių priimtų sprendimų (neveikimo) ginčai nagrinėjami Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka (SPI 35 straipsnis dėstomas nauja redakcija).

6) atlikti kitus keičiamo įstatymo redakcinius patikslinimus, siekiant teisinio reguliavimo aiškumo.

Projektu Nr. 5 siūloma:

1) suderinti Išmokų vaikams įstatymo nuostatas tarpusavyje ir nustatyti, kad permokėta išmokų vaikams suma grąžinama arba išskaičiuojama iš išmokos gavėjui pagal šį įstatymą priklausančių išmokų savivaldybės administracijos sprendimu, o ne savivaldybės administracijos direktoriaus sprendimu, nes šiuo metu ir išmokas vaikams skiria bei moka savivaldybių administracijos. Be to, siūlomu tikslinamojo pobūdžio keitimu savivaldybės administracijai kaip savivaldybės viešojo administravimo subjektui būtų sudaryta teisė savarankiškai bei vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymu (toliau – Viešojo administravimo įstatymas) priimti administracinius sprendimus (Projekto Nr. 5 2 straipsnis);

2) suderinti Išmokų vaikams įstatymo nuostatas su pakeitimais, kurie atliekami Projektu Nr. 1. Atsižvelgiant į tai, kad Projektu Nr. 1 siūloma numatyti, jog sprendimą dėl vaiko laikinojo globėjo (rūpintojo) atleidimo ar nušalinimo nuo pareigų bei sprendimą dėl vaiko laikinosios globos (rūpybos) nustatymo priima savivaldybės meras – tikslinamos Išmokų vaikams įstatymo 17 straipsnio 10 dalies ir 21 straipsnio nuostatos, suderinant jas tarpusavyje;

3) papildyti keičiamo įstatymo 21 straipsnio 3 ir 4 dalis, nustatant, kad sprendimas turi būti priimamas ne tik nutraukti išmokų mokėjimą, bet taip pat ir sustabdyti išmokų mokėjimą, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo dokumentų ar duomenų, patvirtinančių minėto straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytas aplinkybes, gavimo dienos. Įvertinus tai, kad išmokų vaikams mokėjimo sustabdymas sukelia teisinės pasekmės išmokų gavėjui, todėl jis turi būti įforminamas viešojo administravimo subjekto priimamu administraciniu sprendimu, t. y. teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei (Projekto Nr. 5 3 straipsnis);

4) atlikti kitus keičiamo įstatymo redakcinius patikslinimus, kad teisinis reguliavimas taptų aiškesnis.

Projektu Nr. 6 siūloma:

1) suderinti Projekto Nr. 6 nuostatas su Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme (toliau – Švietimo įstatymas) vartojamomis sąvokomis, formuluotė „savivaldybės įsteigtose mokyklose“ keičiama į formuluotę „savivaldybių mokyklose“, nes pagal Švietimo įstatymą savivaldybės mokykla – mokykla, kurios savininkė arba viena iš dalininkų yra savivaldybė (kai valstybė nedalyvauja dalininkės teisėmis). Be to, formuluotė „savivaldybės teritorijose įsteigtose nevalstybinėse mokyklose“ keičiama į formuluotę „nevalstybinėse mokyklose, veikiančiose savivaldybės teritorijoje“, nes sąvokos „veikianti“ ir „įsteigta“ yra iš esmės skirtingos – mokykla gali būti įsteigta vienoje savivaldybėje, o kitoje turėti tik veikiantį padalinį (Projekto Nr. 6 2 straipsnis, 4 straipsnio 1 dalis);

2) suderinti Projekto Nr. 6 nuostatas su 2024 m. sausio 1 d. įsigaliosiančiu naujos redakcijos Neįgalųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 pakeitimo įstatymu (Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymas), kuriuo sąvoka „neįgalusis“ keičiama į sąvoką „asmuo su negalia“. Projektu Nr. 6 siūloma pakeisti Socialinės paramos mokiniams įstatymo 5 straipsnio 2 dalį bei 15 straipsnio 4 dalies 4 punktą (Projekto Nr. 6 1 straipsnis ir 4 straipsnio 3 dalis), numatant juose vartojamos sąvokos „neįgalus“ pakeitimą į sąvoką „asmuo su negalia“ ir nustatyti šių patikslinimų įsigaliojimo datą – 2024 m. sausio 1 d.;

3) pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą), kurio nustatyta tvarka turi būti priimamas sprendimas dėl socialinės paramos mokiniams skyrimo (Projekto Nr. 6 3 straipsnio 1 dalis). Projektu Nr. 6 subjekto, skiriančio ir mokančio socialinę paramą mokiniams nesūloma keisti – juo ir toliau išliks savivaldybių administracijos, tačiau, įvertinus tai, kad įsigaliojus Įstatymui, meras taps savivaldybės vykdomąja institucija, sprendimo priėmimo dėl socialinės paramos mokiniams skyrimo tvarką siūloma įgaluoti patvirtinti ne savivaldybės administracijos direktorių, bet savivaldybės merą. Įvertinus šiame straipsnyje aprašomos viešojo administravimo funkcijos turinį bei sistemiškai vertinant naujos redakcijos Įstatymo nuostatas, apibrėžiančias savivaldybės institucijų bei įstaigų įgaliojimus bei funkcijas (naujos redakcijos Įstatymo 3 straipsnio 3 ir 10 dalys, 25, 27, 33 ir 34 straipsniai ir kt.), darytina išvada, kad atitinkamas visuomeninių santykių sritis reglamentuojančiuose įstatymuose norminių administracinių aktų, t. y. daugkartinio taikymo teisės aktų, kuriuo nustatytos elgesio taisyklės, skirtos individualiai neapibrėžtai asmenų grupei (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 2 straipsnio 9 dalis) patvirtinimas, gali būti pavedamos tik savivaldybės merui kaip vykdomajai institucijai;

4) pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos į savivaldybės merą), kuris atsako už valstybės ir savivaldybės biudžeto lėšų, skiriamų Socialinės paramos mokiniams įstatymui įgyvendinti, tikslingą panaudojimą, įvertinus keičiamame straipsnyje aprašomos viešojo administravimo funkcijos turinį bei į savivaldybės mero įgaliojimus, įtvirtintus Įstatyme 27 straipsnio 2 dalyje (Projekto Nr. 6 4 straipsnio 2 dalis);

5) patikslinti keičiamo įstatymo 9 straipsnio pavadinimą, kuriame yra įtvirtintos socialinę paramą mokiniams administruojančios institucijos. Įstatymo 33 straipsnyje nustatyta, kad savivaldybės administracija yra savivaldybės biudžetinė įstaiga (ne institucija), todėl keičiamo įstatymo 9 straipsnio pavadinimas tikslinamas į „Socialinę paramą mokiniams administruojančios institucijos ir įstaigos“ (Projekto Nr. 6 2 straipsnis ir 3 straipsnio 2 ir 3 dalis);

6) atlikti kitus keičiamo įstatymo redakcinius patikslinimus, kad teisinis reguliavimas taptų aiškesnis.

Projektu Nr. 7 siūloma:

1) pakeisti subjektą (iš savivaldybės administracijos į savivaldybės merą), kurio nustatyta tvarka, ne vėliau kaip per mėnesį nuo prašymo-paraiškos ir visų reikalingų dokumentų gavimo dienos, turi būti priimamas sprendimas dėl piniginės socialinės paramos skyrimo, nurodant

Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 8 straipsnio 1 dalies sąlygą (sąlygas), kuriai (kurioms) esant paskirta piniginė socialinė parama (Projekto Nr. 7 1 straipsnis). Projektu Nr. 7 subjekto, skiriančio ir mokančio piniginę socialinę paramą nesiūloma keisti – juo ir toliau išliks savivaldybių administracijos, tačiau, įvertinus tai, kad įsigaliojus Įstatymui, meras taps savivaldybės vykdomąja institucija, sprendimo priėmimo dėl piniginės socialinės paramos skyrimo tvarką siūloma įgalioti patvirtinti ne savivaldybės administraciją, bet savivaldybės merą. Įvertinus šiame straipsnyje aprašomos viešojo administravimo funkcijos turinį bei sistemiškai vertinant naujos redakcijos Įstatymo nuostatas, apibrėžiančias savivaldybės institucijų bei įstaigų įgaliojimus bei funkcijas (naujos redakcijos Įstatymo 3 straipsnio 3 ir 10 dalys, šio įstatymo 25, 27, 33 ir 34 straipsniai ir kt.), darytina išvada, kad atitinkamas visuomeninių santykių sritis reglamentuojančiuose įstatymuose norminių administracinių aktų, t. y. daugkartinio taikymo teisės aktų, kuriuo nustatytos elgesio taisyklės, skirtos individualiai neapibrėžtai asmenų grupei (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 2 straipsnio 9 dalis) patvirtinimas, gali būti pavedamos tik savivaldybės merui kaip vykdomajai institucijai;

2) patikslinti Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo nuostatas ir nustatyti, kad tik dėl savivaldybės administracijos valstybės tarnautojų kaltės neteisėtai išmokėtos piniginės socialinės paramos lėšos išieškomos Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka, o ne ir dėl savivaldybės administracijos darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, kaltės (Projekto Nr. 7 2 straipsnis). Sistemiškai vertinant Viešojo administravimo įstatymą, darytina išvada, kad darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, neturi teisės aktų jiems suteiktų įgaliojimų, atlikti jiems pavestas viešojo administravimo funkcijas ir nėra atsakingi už šių funkcijų įgyvendinimą, todėl keičiamo įstatymo 27 straipsnis turi būti koreguojamas.

Projektu Nr. 8 siūloma suderinti Paramos mirties atveju įstatymo nuostatas tarpusavyje ir nustatyti, kad parama mirties atveju būtų skiriama savivaldybės administracijos sprendimu, o ne savivaldybės administracijos direktoriaus ar jo įgaliojto savivaldybės administracijos valstybės tarnautojo ar darbuotojo, dirbančio pagal darbo sutartį, sprendimu. Siūlomu tikslinamojo pobūdžio keitimu savivaldybės administracijai kaip savivaldybės viešojo administravimo subjektui būtų sudaryta teisė savarankiškai bei vadovaujantis Viešojo administravimo įstatymu priimti administracinius sprendimus. Be to, sistemiškai vertinant Viešojo administravimo įstatymą, darytina išvada, kad darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, neturi teisės aktų jiems suteiktų įgaliojimų, atlikti jiems pavestas viešojo administravimo funkcijas ir nėra atsakingi už šių funkcijų įgyvendinimą, todėl keičiamo įstatymo 10 straipsnis turi būti koreguojamas (Projekto Nr. 8 1 straipsnis).

Projektu Nr. 9 siūloma patikslinti vienkartinės pašalpas skiriantį ir mokantį subjektą bei nustatyti, kad vietoj savivaldybės vienkartinės pašalpas skiria ir moka asmenų gyvenamosios vietos savivaldybės administracija.

Atsižvelgiant į tai, kad, *pirma*, siūlomas keitimas yra tikslinamojo pobūdžio, nes juo iš esmės nekeičiamas šiuo metu galiojantis teisinis reguliavimas – vienkartinės pašalpas ir šiuo metu skiria ir moka savivaldybių administracijos, *antra*, priimtam įstatymui įgyvendinti nereikės keisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. vasario 12 d. nutarimo Nr. 177 „Dėl valstybės paramos ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams-kariams savanoriams“, priimto įstatymo įsigaliojimo data, jo taikymą ir įgyvendinimą nustatančios nuostatos nenustatomos. Šiuo projektu teikiami siūlymai įsigaliojotų kitą dieną po priimto įstatymo oficialaus paskelbimo Teisės aktų registre.

Projektu Nr. 10 siūloma nustatyti, kad teisei į nukentėjusiųjų asmenų valstybinę pensiją nustatyti turi būti pateiktas nepriklausomybės gynėjo, nukentėjusio nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, statusą patvirtinantis ne savivaldybės institucijos, o savivaldybės administracijos išduotas pažymėjimas.

Atsižvelgiant į tai, kad, *pirma*, siūlomas keitimas yra tikslinamojo pobūdžio – juo suderinamas Valstybinių pensijų įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas ir Projektu Nr. 13 siūlomi pakeitimai, *antra*, priimtam įstatymui įgyvendinti nereikės rengti įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų, todėl jo įgyvendinimo nuostatos nenustatomos.

Projektu Nr. 10 nesiūloma keisti Valstybinių pensijų įstatymo 6 straipsnio, pagal kurį teikimus skirti antrojo laipsnio valstybinę pensiją daugiavaikiams motinai arba tėvui Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo komisijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teikia savivaldybių administracijos, nes tai yra dokumentų pateikimo procedūra kompetentingam subjektui – Lietuvos Respublikos pirmojo ir antrojo laipsnių valstybinių pensijų skyrimo

komisijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, kuris, vadovaudamasis Valstybinių pensijų įstatymo 5 straipsnio 2 dalimi, vertina asmens atitiktį Valstybinių pensijų įstatymo 4 straipsnyje nustatytoms sąlygoms valstybinei pensijai gauti ir priima individualų administracinį sprendimą dėl antrojo laipsnio valstybinės pensijos skyrimo ir panaikinimo.

Projektu Nr. 11 siūloma nustatyti, kad kompensacijas už būstą skiria ir moka jos gavėjų deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės administracija, vadovaudamasi savivaldybės mero, o ne savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta kompensacijų už būstą skyrimo ir mokėjimo tvarka.

Projektu Nr. 11 subjekto, skiriančio ir mokančio kompensacijas už būstą bei laidojimo išlaidų kompensacijas nepriklausomybės gynėjams laidoti nesiūloma keisti – juo ir toliau išliks savivaldybių administracijos, tačiau, įvertinus tai, kad įsigaliojus Įstatymui, meras taps savivaldybės vykdomąja institucija, kompensacijų už būstą skyrimo ir mokėjimo tvarką siūloma įgalioti patvirtinti ne savivaldybės administracijos direktorių, bet savivaldybės merą.

Projektu Nr. 12 siūloma:

1) patikslinti nepriklausomybės gynėjo ir asmens, nukentėjusio nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, teisinį statusą pripažįstantį subjektą ir nustatyti, kad šį statusą pripažins ne vietos savivaldos vykdomosios institucijos, o savivaldybės meras;

2) patikslinti subjektą, kuris išduoda pažymėjimus, ir nustatyti, kad savivaldybės administracija Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka išduoda atitinkamą teisinį statusą patvirtinančius pažymėjimus bei tvarko jų apskaitą (šiuo metu už tai atsakingos vietos savivaldos vykdomosios institucijos). Atsižvelgiant į šiame punkte nurodytus siūlomus keitimus, vadovaujantis sistemiškumo principu, siūloma atsisakyti keičiamo įstatymo 5 straipsnio 2 dalies. Pastebėtina, kad atitinkamo statuso pripažinimo, pažymėjimų išdavimo bei jų apskaitos tvarką turintys teisę nustatyti subjektai nekeičiami – ją ir toliau, vadovaujantis Lietuvos Respublikos nepriklausomybės gynėjų ir kitų nukentėjusių nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos asmenų teisinio statuso pripažinimo įstatymo 6 straipsniu, turės teisę nustatyti Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija (šiuo metu ši tvarka nustatyta Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2000 m. kovo 29 d. įsakymu Nr. 36 „Dėl nepriklausomybės gynėjo, nukentėjusio nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, ir nukentėjusių nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos asmens teisinio statuso pripažinimo, pažymėjimų išdavimo bei jų apskaitos nuostatų patvirtinimo“, kuris turės būti pakeistas, pritarus šiuo projektu teikiamiems siūlymams).

Projektu Nr. 13 siūloma patikslinti vienkartinės kompensacijas skiriančią ir mokančią subjektą bei nustatyti, kad jas skiria ne asmens gyvenamosios vietos savivaldybė, o jo gyvenamosios vietos savivaldybės administracija.

Atsižvelgiant į tai, kad, *pirma*, siūlomas keitimas yra tikslinamojo pobūdžio, nes juo iš esmės nekeičiamas šiuo metu galiojantis teisinis reguliavimas – vienkartinės kompensacijas ir šiuo metu skiria ir moka savivaldybių administracijos, *antra*, priimtam įstatymui įgyvendinti nereikės keisti Vienkartinių kompensacijų asmenims, sužalotiems atliekant būtinąją karinę tarnybą

sovietinėje armijoje, ir šioje armijoje žuvusiųjų šeimoms išmokėjimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 19 d. nutarimu Nr. 1004 „Dėl Vienkartinių kompensacijų asmenims, sužalotiems atliekant būtinąją karinę tarnybą sovietinėje armijoje, ir šioje armijoje žuvusiųjų šeimoms išmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, priimto įstatymo įsigaliojimo data, jo taikymą ir įgyvendinimą nustatančios nuostatos nenustatomos. Šiuo projektu teikiama siūlymai įsigaliojant kitą dieną po priimto įstatymo oficialaus paskelbimo Teisės aktų registre.

Projektu Nr. 14 ir projektu Nr. 18 siūloma nustatyti, kad:

1) permokėta tikslinės kompensacijos suma arba asmeniui, kuriam paskirta tikslinė kompensacija, priklausiusi, tačiau slaugančiam asmeniui neteisėtai išmokėta tikslinės kompensacijos suma grąžinama savivaldybės mero nustatyta tvarka. Analogiškai tikslinama nauja redakcija išdėstyto TKĮ 10 straipsnio 1 dalis (Įstatymo projektas Nr. 18);

2) individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijas skiria ir moka savivaldybės, kurioje yra asmens, turinčio teisę gauti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, gyvenamoji vieta, *administracija* (Įstatymo projektas Nr. 18);

3) savivaldybės *administracija* per 15 darbo dienų nuo prašymo skirti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, atnaujinti (pratęsti) jos mokėjimą arba paskirtą individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją mokėti slaugančiam asmeniui ar aprūpintojui ir nuo visų kitų reikalingų socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka teikiamų dokumentų arba trūkstančių dokumentų gavimo savivaldybės administracijoje dienos (jeigu TKĮ 8 straipsnio 4 dalyje nustatyto atveju atskiras prašymas atnaujinti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos mokėjimą neteikiamas, – nuo informacijos apie TKĮ 8 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių išnykimą gavimo iš valstybės ir savivaldybės institucijų, įstaigų, įmonių bei organizacijų savivaldybės administracijoje dienos) privalo priimti sprendimą dėl individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos skyrimo, mokėjimo atnaujinimo (pratęsimo) arba paskirtos individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos mokėjimo slaugančiam asmeniui ar aprūpintojui ir apie tai socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka pranešti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos gavėjui (Įstatymo projektas Nr. 18);

4) savivaldybės administracija socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka praneša asmeniui, kuris kreipėsi dėl individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos skyrimo ir mokėjimo, apie priimtą savivaldybės *administracijos* sprendimą neskirti individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos ar nemokėti paskirtos individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos slaugančiam asmeniui ar aprūpintojui (Įstatymo projektas Nr. 18);

5) savivaldybės *administracija*, vykdydama TKĮ 6 straipsnio 1 dalyje nustatytą pareigą skirti ir mokėti individualios pagalbos teikimo išlaidų tikslines kompensacijas, individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijų skyrimo ir mokėjimo tikslais socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka turi teisę neatlygintinai gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įmonių, kitų įmonių ir organizacijų, valstybės ir žinybinių registrų, valstybės ir savivaldybių informacinių sistemų informaciją, duomenis, įskaitant ir duomenis, susijusius su individualios pagalbos teikimo išlaidų tikslinių kompensacijų gavėjų laisvės atėmimo baudmės atlikimo laiku ir vieta, bei specialių kategorijų asmens duomenis, susijusius su individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijų gavėjų sveikata, jeigu šie duomenys būtini nurodytais tikslais (Įstatymo projektas Nr. 18);

6) Socialinės apsaugos ir darbo ministerija *savivaldybių administracijoms* teikia metodinę pagalbą individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijų skyrimo ir mokėjimo klausimais (Įstatymo projektas Nr. 18).

Projektu Nr. 15 siūloma nustatyti, kad atsakingas darbuotojas, kuris vykdo nelydimo nepilnamečio užsieniečio atstovo pareigas, turi būti paskiriamas ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo savivaldybės mero potvarkio dėl vaiko laikinosios globos (rūpybos) nustatymo priėmimo dienos, atsižvelgiant į tai, kad Projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad vaiko laikinoji globa (rūpyba) nustatoma savivaldybės mero sprendimu.

Projektu Nr. 16 siūloma suderinti Lietuvos Respublikos šeimynų įstatymo nuostatas su Įstatymo projektu Nr. 1 siūlomu pakeitimu, kuriuo siūloma nustatyti, kad vaiko laikinoji globa (rūpyba) nustatoma savivaldybės mero sprendimu. Be to, siūloma pakeisti subjektą – iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą, atsižvelgiant į tai, kad pagal Įstatymą savivaldybės meras tampa vykdomąja institucija. Pažymėtina, kad siekiant nedidinti administracinės naštos savivaldybėms, greičiau ir laiku priimti sprendimus, susijusius su šeimynų veikla, Projektu Nr. 16 siūloma įtvirtinti, kad ne tik savivaldybės meras turi teisę priimti minėtus sprendimus, bet ir jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius ir nustatyti, kad:

1) šeimynoje glojami (rūpinami) ar laikinai apgyvendinami tos savivaldybės teritorijoje, kurioje įsteigta šeimyna, likę be tėvų globos vaikai. Savivaldybės mero ar jo įgalioto savivaldybės administracijos direktoriaus rašytiniu tarpusavio sutarimu dėl likusių be tėvų globos vaikų apgyvendinimo ir jų globos (rūpybos) šeimynoje finansavimo užtikrinimo bei finansinės ir materialinės pagalbos šeimynos veiklai užtikrinimo šeimynoje gali būti glojami (rūpinami) ar laikinai apgyvendinami ir kitos savivaldybės teritorijoje likę be tėvų globos vaikai (Projekto Nr. 16 1 straipsnis);

2) šeimynos steigėjas turi būti veiksnus fizinis asmuo, kuris ne trumpiau kaip 3 metus iki įsteigdamas šeimyną vykdė vaiko globėjo (rūpintojo) pareigas, į kurias buvo paskirtas savivaldybės mero sprendimu ar teismo nutartimi (Projekto Nr. 16 2 straipsnis);

3) šeimynos steigėjas turi kreiptis į savivaldybės, kurios teritorijoje šeimyna steigiama, merą dėl sutikimo steigti šeimyną savivaldybės teritorijoje. Savivaldybės meras per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos turi pateikti šeimynos steigėjui rašytinį sutikimą dėl šeimynos steigimo ir finansavimo. Savivaldybės meras nesutinka leisti steigti šeimyną savivaldybės teritorijoje, jeigu patenkinamas savivaldybės teritorijoje likusių be tėvų globos vaikų globos (rūpybos) šeimoje poreikis (Projekto Nr. 16 3 straipsnio 1 dalis);

4) šeimyna tampa likusių be tėvų globos vaikų globėja (rūpintoja) nuo savivaldybės mero sprendimo dėl vaikų laikinosios globos (rūpybos) nustatymo šeimynoje įsigaliojimo dienos (Projekto Nr. 16 3 straipsnio 2 dalis);

5) apie ketinimą nutraukti savo veiklą prieš 3 mėnesius iki šios veiklos nutraukimo šeimyna turi informuoti savivaldybės administraciją šios savivaldybės mero nustatyta tvarka (Projekto Nr. 16 4 straipsnis);

6) savivaldybės, kurioje įsteigta šeimyna ir (ar) kurios teritorijoje likę be tėvų globos vaikai apgyvendinami šeimynoje, administracija turi sudaryti su šeimyna sutartį dėl vaiko socialinės globos finansavimo, o gavęs šeimynos dalyvio Šeimynų nuostatuose nustatyta tvarka pateiktą prašymą – ir sutartį dėl finansinės paramos šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti. Šios sutartys pasirašomos savivaldybės tarybos nustatyta tvarka (Projekto Nr. 16 5 straipsnio 1 dalis);

7) sutartis dėl finansinės paramos šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti turi būti sudaroma per 10 darbo dienų nuo sprendimo dėl finansinės paramos šiam turtui rekonstruoti ar remontuoti skyrimo priėmimo dienos (Projekto Nr. 16 5 straipsnio 2 dalis);

8) savivaldybės, kurioje įsteigta šeimyna, administracija gavusi šeimynos dalyvio Šeimynų nuostatuose nustatyta tvarka pateiktą prašymą, savivaldybės mero nustatyta tvarka turi kompensuoti faktiškai patirtas ir pagrįstas šeimynos steigimo išlaidas (Projekto Nr. 16 5 straipsnio 3 dalis);

9) finansinė parama šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti teikiama savivaldybės, kurioje įsteigta šeimyna ir (ar) kurios teritorijoje likę be tėvų globos vaikai apgyvendinti šeimynoje, taip pat kuriai šeimyna pateikė prašymą, mero nustatyta tvarka (Projekto Nr. 16 5 straipsnio 4 dalis);

10) šeimynos glojamų (rūpinamų) vaikų turto administratoriumi savivaldybės mero sprendimu ar teismo nutartimi gali būti skiriamas ir kitas asmuo, negu nurodyta Šeimynų įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje (Projekto Nr. 16 6 straipsnis).

Siūlama atlikti kitus keičiamo Šeimynų įstatymo redakcinius patikslinimus, siekiant teisinio reguliavimo aiškumo.

Projektu Nr. 19 siūlama patikslinti ANSAAĮ 4 straipsnio 4 dalyje nurodytą subjektą, kuriam pavestinos minėtame straipsnyje nurodytos funkcijos, jų vykdymą numatant savivaldybės merui ar jo įgaliotam savivaldybės administracijos direktoriui.

Projektu Nr. 20 siūlama:

1) suderinti Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo Nr. XI-1425 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-934 nuostatas su Lietuvos Respublikos oficialiosios statistikos ir valstybės duomenų valdysenos įstatymu, kuriuo Lietuvos statistikos departamento pavadinimas pakeistas į Valstybės duomenų agentūrą;

2) suderinti naujos redakcijos ANSAAĮ nuostatas su Įstatymu ir:

a) pakeisti subjektą iš savivaldybių vykdomųjų institucijų į savivaldybių administracijas, turinčias kompetenciją organizuoti smurto artimoje aplinkoje prevencijos priemonių įgyvendinimą, bendradarbiavimą su nevyriausybinėmis organizacijomis, keitimąsi informacija su specializuotos kompleksinės pagalbos centrais, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ar jos įgaliotais teritoriniais skyriais, rengti programas (mokymus);

b) pakeisti subjektą iš savivaldybių vykdomųjų institucijų į savivaldybės merą ar jo įgaliotą savivaldybės administracijos direktorių, turinčius kompetenciją organizuoti socialinių paslaugų teikimą smurto artimoje aplinkoje pavojų patiriantiems asmenims ar smurtą patyrusiems asmenims ir smurto artimoje aplinkoje pavojų keliantiems asmenims ir kontroliuoti šių paslaugų kokybę;

c) įtvirtinti nuostatą, kad savivaldybės administracijos direktorius turi tvirtinti įstaigų ir organizacijų, teikiančių socialines paslaugas ir organizuojančių smurtinio elgesio keitimo programų (mokymų) įgyvendinimą, sąrašą;

d) pakeisti Smurto artimoje aplinkoje prevencijos komisijos veiklos nuostatus tvirtinantį subjektą iš savivaldybės administracijos direktoriaus į savivaldybės merą;

3) pakeisti subjektą iš savivaldybių vykdomųjų institucijų į socialinių paslaugų įstaigas, siekiant suderinti Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo Nr. XI-1425 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-934 1 straipsnyje įtvirtintus 13 straipsnio 4 dalį ir 19 straipsnį.

Įstatymų projektais (išskyrus Projektus Nr. 10, 13, 17, 18 ir 20) taip pat siūlama, kad jais siūlomas teisinis reguliavimas įsigaliotų 2023 m. balandžio 1 d., o siekiant užtikrinti sklandų priimtų įstatymų įgyvendinimą, taip pat įvertinus kad Įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Įstatymo nuostatos pradėdamos taikyti, kai naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį, nustatomos priimtų įstatymų taikymą reguliuojančios nuostatos nurodant, kad priimti įstatymai pradėdami taikyti, kai naujai išrinktos savivaldybių tarybos susirenka į pirmąjį posėdį, iki pirmojo naujai išrinktos savivaldybės tarybos posėdžio taikomos iki keičiamų įstatymų įsigaliojimo dienos galiojusios nuostatos, o procedūros, pradėtos iki įsigaliojant įstatymams, baigiamos pagal keičiamuose įstatymuose iki 2023 m. balandžio 1 d. galiojusią tvarką.

Įstatymų projektais siūlomas teisinis reguliavimas (diferenciacija tarp teisės aktus priimti bei atitinkamus sprendimus priimti turinčių teisę subjektų apimties) pagrįstas įvertinus šiuo metu jau susiklosčiusią praktiką savivaldybėse, taip pat siekiant sudaryti realiais prielaidas savivaldybėms savo veikloje vadovautis savivaldybių savarankiškumo ir veiklos laisvės pagal Konstitucijoje ir įstatymuose apibrėžtą kompetenciją principu bei subsidiarumo principu, reiškiančiu, kad savivaldybės viešojo administravimo subjektų sprendimai turi būti priimami ir įgyvendinami tuo lygmeniu, kuriuo jie yra efektyviausi (Įstatymo 4 straipsnio 2 ir 13 punktai).

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus įstatymus, neigiamų pasekmių nenumatoma. Priėmus įstatymus, keičiamuose įstatymuose nustatytas teisinis reguliavimas bus suderintas su Įstatyme nustatytu teisiniu reguliavimu.

6. Kokią įtaką priimti įstatymai turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimti įstatymai kriminogeninei situacijai ir korupcijai įtakos neturės.

7. Kaip įstatymų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymų įgyvendinimas verslo sąlygoms ir jo plėtrai įtakos neturės.

8. Įstatymų projektų atitikties strateginio lygmens planavimo dokumentams

Įstatymų projektų nuostatos neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

9. Įstatymų inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus įstatymus, kitų įstatymų priimti, keisti ar pripažinti netekusiais galios nereikės.

10. Įstatymų projektų atitikties Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimams ir įstatymų projektų sąvokų ir jas įvardijančių terminų įvertinimas Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymų projektai parengti laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Galiojančios sąvokos nekeičiamos, naujos sąvokos neįvedamos.

11. Įstatymų projektų atitikties Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos dokumentams

Įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

12. Įstatymams įgyvendinti reikalingi įgyvendinamieji teisės aktai, šių aktų rengėjai ir terminai

1. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.210, 3.241, 3.246, 3.250, 3.262, 3.264 ir 3.266 straipsnio pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo, turės būti priimti:

1.1. Vaiko globos organizavimo nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. kovo 27 d. nutarimu Nr. 405 „Dėl Vaiko globos organizavimo nuostatų patvirtinimo“, pakeitimai;

1.2. Globos centro veiklos ir vaiko budinčio globotojo vykdomos priežiūros organizavimo ir kokybės priežiūros tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2018 m. sausio 19 d. įsakymu Nr. A1-28 „Dėl Globos centro veiklos ir vaiko budinčio globotojo vykdomos priežiūros organizavimo ir kokybės priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“, pakeitimai.

2. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo Nr. I-1234 36⁴, 41, 42, 43, 50 ir 52 straipsnio pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo turės būti priimti:

2.1. Vaiko situacijos vertinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2019 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. A1-803 „Dėl Vaiko situacijos vertinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, pakeitimai;

2.2. Vaiko laikinosios priežiūros tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos

socialinės apsaugos ir darbo ministro 2019 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. A1-794 „Dėl Vaiko laikinosios priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“, pakeitimai;

2.3. Atvejo vadybos tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2018 m. kovo 29 d. įsakymu Nr. A1-141 „Dėl Atvejo vadybos tvarkos aprašo patvirtinimo“, pakeitimai;

2.4. savivaldybių merai turės patvirtinti budinčių globotojų, globėjų (rūpintojų) šeimų, šeimynų ir vaikų socialinės globos institucijų, sutinkančių priimti likusį be tėvų globos vaiką bet kuriuo paros metu, sąrašą ir savivaldybės socialinių paslaugų įstaigose ar kitose įstaigose, kurioms savivaldybė suteikė įgaliojimus teikti socialines paslaugas ir kitokią pagalbą šeimai tam tikroje savivaldybės teritorijoje, socialinių darbuotojų, galinčių teikti atvejo vadybininko paslaugas konkrečioje savivaldybės teritorijoje, sąrašą.

3. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 14¹, 16, 17, 19², 25², 30 ir 35 straipsnių pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo, turės būti priimti:

3.1. Socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. spalio 10 d. nutarimu Nr. 978 „Dėl Socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodikos patvirtinimo“, pakeitimai;

3.2. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo ir skyrimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2006 m. balandžio 5 d. įsakymu Nr. A1-94 „Dėl Asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo ir skyrimo tvarkos aprašo ir Senyvo amžiaus asmens bei suaugusio asmens su negalia socialinės globos poreikio nustatymo metodikos patvirtinimo“, pakeitimai;

3.3. Socialinės priežiūros akreditavimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2020 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. A1-622 „Dėl Socialinės priežiūros akreditavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, pakeitimai;

3.4. Globos centro veiklos ir vaiko budinčio globotojo vykdomos priežiūros organizavimo ir kokybės priežiūros tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2018 m. sausio 19 d. įsakymu Nr. A1-28 „Dėl Globos centro veiklos ir vaiko budinčio globotojo vykdomos priežiūros organizavimo ir kokybės priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“, pakeitimai;

3.5. Savivaldybių institucijos ir savivaldybių merai turės patvirtinti asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio nustatymo ir skyrimo, akredituotos socialinės priežiūros kokybės kontrolės tvarkas.

4. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo Nr. I-621 17, 20, 21 ir 24 straipsnių pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo turės būti priimti Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 28 d. nutarimu Nr. 801 „Dėl Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatų patvirtinimo“, pakeitimai.

5. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos socialinės paramos mokiniams įstatymo Nr. X-686 5, 9, 11 ir 15 straipsnių pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo turės būti priimti:

5.1. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2006 m. spalio 12 d. įsakymo Nr. A1-283 „Dėl teisės aktų, numatytų Lietuvos Respublikos socialinės paramos mokiniams įstatyme, patvirtinimo“ pakeitimai;

5.2. savivaldybių merai turės patvirtinti sprendimų priėmimo dėl socialinės paramos mokiniams skyrimo tvarkas.

6. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo Nr. IX-1675 21 ir 27 straipsnių pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo savivaldybių merai turės patvirtinti sprendimų priėmimo dėl piniginės socialinės paramos skyrimo tvarkas.

7. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos kompensacijų nepriklausomybės gynėjams, nukentėjusiems nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, bei jų šeimoms įstatymo Nr. I-954 4 straipsnio pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo savivaldybių merai turės patvirtinti kompensacijų už būstą skyrimo ir mokėjimo tvarkas.

8. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos nepriklausomybės gynėjų ir kitų nukentėjusių nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos asmenų teisinio statuso pripažinimo įstatymo Nr. VIII-1517 4 ir 5 straipsnių pakeitimo įstatymą, iki priimto įstatymo įsigaliojimo turės būti pakeisti Nepriklausomybės gynėjo, nukentėjusio nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, ir nukentėjusių nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos asmens teisinio statuso pripažinimo, pažymėjimų išdavimo bei jų apskaitos nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2000 m. kovo 29 d. įsakymu Nr. 36 „Dėl nepriklausomybės gynėjo, nukentėjusio nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos, ir nukentėjusių nuo 1991 m. sausio 11–13 d. ir po to vykdytos SSRS agresijos asmens teisinio statuso pripažinimo, pažymėjimų išdavimo bei jų apskaitos nuostatų patvirtinimo“.

9. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos neįgalųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 11 ir 25¹ straipsnių pakeitimo įstatymą iki priimto įstatymo įsigaliojimo turės būti pakeistas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2021 m. liepos 1 d. įsakymas Nr. A1-478 „Dėl Lietuvos Respublikos neįgalųjų socialinės integracijos įstatymo 25-1 straipsnio įgyvendinimo“.

10. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos šeimynų įstatymo Nr. XI-681 3, 4, 5, 8, 15 ir 17 straipsnių pakeitimo įstatymą iki priimto įstatymo įsigaliojimo:

10.1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turės priimti:

10.1.1. nutarimą „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. lapkričio 12 d. nutarimo Nr. 1407 „Dėl Juridinių asmenų registro nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo“;

10.1.2. nutarimą „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. spalio 10 d. nutarimo Nr. 978 „Dėl Socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodikos patvirtinimo“ pakeitimo“;

10.2. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras turės priimti įsakymą „Dėl Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2010 m. birželio 28 d. įsakymo Nr. A1-294 „Dėl Šeimynų nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo“;

10.3. savivaldybių merai turės patvirtinti:

10.3.1. savivaldybės administracijos informavimo apie šeimynos ketinimą nutraukti veiklą tvarką;

10.3.2. šeimynos faktiškai patirtų ir pagrįstų steigimo išlaidų kompensavimo tvarką;

10.3.3. finansinės paramos šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti, teikimo tvarką.

10.4. savivaldybių tarybos turės patvirtinti sutarčių dėl vaiko socialinės globos finansavimo, ir sutarčių dėl finansinės paramos šeimynos naudojamam ar nuosavybės teise valdomam nekilnojamajam turtui, skirtam šeimynos veiklai vykdyti, rekonstruoti ar remontuoti pasirašymo tvarką.

11. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo Nr. XI-1425 pakeitimo įstatymo Nr. XIV-934 1 ir 3 straipsnių pakeitimo įstatymą iki liepos 1 d. reikės pakeisti Pavyzdinius smurto artimoje aplinkoje prevencijos komisijos veiklos nuostatus, patvirtintus Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2022 m. rugsėjo 16 d. įsakymu Nr. A1-607 „Dėl Pavyzdinių smurto artimoje aplinkoje prevencijos komisijos veiklos nuostatų ir rekomenduojamos institucinės smurto artimoje aplinkoje prevencijos komisijos sudėties patvirtinimo“.

Projektais Nr. 8–10, 13, 15, 17–19 teikiamiems siūlymams įgyvendinti įstatymų įgyvendinamųjų teisės aktų rengti nereikės.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymams įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti

Įgyvendinant Įstatymų projektais teikiamus siūlymus, papildomų valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų jais teikiamiems siūlymams įgyvendinti nereikės. Sutaupyti lėšų neplanuojama.

14. Įstatymų projektų rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Rengiant Įstatymų projektus, negauta specialistų vertinimų.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia Įstatymų projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiems įstatymų projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną „Eurovoc“: „savivaldybės meras“, „vykdomoji valdžia“, „savivaldybės administracijos direktorius“.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymų projektais siekiama įgyvendinti Įstatymą, kuris įsigalios 2023 m. balandžio 1 d., o įsigaliojus Įstatymui savivaldybės administracijos direktorius netenka vykdomosios institucijos įgaliojimų ir dėl to savivaldybėse gali sutrikti sprendimų dėl piniginių socialinės paramos, socialinės paramos mokiniams, išmokų vaikams, tikslinių kompensacijų, paramos mirties atveju, vienkartinių kompensacijų asmenims, sužalotiems atliekant būtinąją karinę tarnybą sovietinėje armijoje, ar joje žuvusiųjų šeimoms, vienkartinės išmokos ginkluoto pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams skyrimo ar nutraukimo; vaiko laikinosios priežiūros, šeimynų steigimo ir finansavimo bei vaikų apgyvendinimo jose, teisės socialinių paslaugų įstaigoms teikti akredituotą socialinę priežiūrą suteikimo, daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų pritaikymo neįgaliųjų specialiesiems poreikiams, teikimo skirti valstybines pensijas daugiavaikiams motinoms ar tėvams ir kt. priėmimas, kas turėtų didelę neigiamą įtaką asmenų teisėms ir teisėtiems interesams, taip pat į tai, kad priimtiems įstatymams įgyvendinti Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Ministerija bei savivaldybių merai turės priimti jų įgyvendinamuosius teisės aktus, prašoma Lietuvos Respublikos Seimą Įstatymų projektus svarstyti skubos tvarka.